

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner och av en lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner ändras så att gränserna för lönesummorna, på basis av vilka arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremier bestäms, förenhetligas. Samtidigt föreslås att gränserna för lönesummorna höjs och att de justeras årligen med den lönekoeficient som avses i lagen om pension för arbetstagare. På grund av att gränserna för lönesummorna höjs föreslås att arbetslöshetsförsäkringspremierna skall fastställas på nytt.

År 2009 införs en självriskpremie för arbetsgivare. I de bestämmelser som gäller betalningsskyldigheten föreslås några mindre ändringar som underlättar uppbörden av självriskpremien, men som inte innebär någon väsentlig ändring av arbetsgivarens betalningsskyldighet. Det föreslås att bestämmelserna om erhållande och utlämnande av

uppgifter i samband med uppbörden av självriskpremien ändras så att arbetslöshetsförsäkringsfondens rätt att få uppgifter samt arbetslöshetskassornas och Folkpensionsanstaltens skyldighet att lämna ut uppgifter utvidgas. Bestämmelser om det detaljerade innehållet i de uppgifter som skall lämnas ut utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Det föreslås att införandet av tilläggsdagspremien för arbetsgivare flyttas från år 2009 till år 2012. Av denna anledning föreslås att 2002 års lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner ändras.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2008 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses i huvudsak träda i kraft den 1 januari 2008.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	3
1. Nuläge	3
1.1. Finansieringen av utkomstskyddet för arbetslösa	3
1.2. Konjunkturbuffert.....	3
1.3. Arbetslöshetsförsäkringspremier	4
1.4. Självriskpremie och tilläggsdagspremie	5
2. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	6
3. Propositionens konsekvenser	7
3.1. Allmänna ekonomiska konsekvenser	7
3.2. Konsekvenser för arbetslöshetsförsäkringsfondens ekonomi.....	7
3.3. Konsekvenser för enskilda arbetsgivare.....	8
3.4. Konsekvenser för statsfinanserna	8
4. Beredningen av propositionen	9
5. Samband med andra propositioner.....	9
DETALJMOTIVERING.....	10
1. Lagförslag.....	10
1.1. Lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner.....	10
1.2. Lagen om ändring av en lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner.....	16
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter.....	16
3. Ikraftträdande.....	16
4. Lagstiftningsordning	16
LAGFÖRSLAGEN	18
om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner	18
om ändring av en lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner.....	23
BILAGA.....	24
PARALLELLTEXTER.....	24
om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner	24
om ändring av en lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner.....	33

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Finansieringen av utkomstskyddet för arbetslösa

Enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998), nedan finansieringslagen, svarar staten, arbetsgivarna och löntagarna med obligatoriska arbetslöshetsförsäkringspremier samt arbetslöshetskassorna med medlemsavgifter för finansieringen av arbetslöshetsförmånerna. Löntagarnas och arbetsgivarnas arbetslöshetsförsäkringspremier redovisas till arbetslöshetsförsäkringsfonden, som svarar för de andelar och förmåner som finansieras med arbetslöshetsförsäkringspremierna. I fråga om de inkomstrelaterade förmåner som utbetalas av arbetslöshetskassorna — arbetslöshetsdagpenning, förtjänststöd för arbetskraftspolitisk vuxenutbildning, utbildningsdagpenning och alterneringsersättning — finansierar staten den andel som motsvarar grunddagpenningen. Staten deltar inte i finansieringen av förmåner som betalats för permitteringstid, på grund av väderhinder eller för tilläggsdagar. Arbetslöshetskassans andel av de inkomstrelaterade dagpenningarna är 5,5 procent. I fråga om finansieringen av utbildningsstöd för arbetskraftspolitisk vuxenutbildning avviker dock arbetslöshetskassornas andel så att kassans andel inte beräknas enligt hela förtjänststödet, utan kassans andel är 5,5 procent av förtjänstdelen. Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för finansieringen av det inkomstrelaterade utkomstskyddet för arbetslösa till den del staten och de enskilda arbetslöshetskassorna inte svarar för detta. Arbetslöshetsförsäkringsfonden finansierar hela tillägget för sysselsättningsplan och den förhöjda förtjänstdelen. Arbetslöshetsförsäkringsfonden betalar till arbetslöshetskassorna andel av förvaltningskostnaderna enligt 26 § i lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) och utjämning av medlemsavgifter enligt 19 a § i

samma lag.

Dessutom svarar arbetslöshetsförsäkringsfonden för betalningen av den försäkringsavgift som avses i 182 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) till Pensionsskyddscentralen och betalningen av den avgift för arbetslöshets- och utbildningsperioder som avses i 133 § i lagen om statens pensioner (1296/2006) till statens pensionsfond, samt betalningen av det belopp som avses i 31 § i lönegarantilagen (866/1998) och 29 § i lagen om lönegaranti för sjömän (1108/2000). I finansieringslagens 23 § sägs att arbetslöshetsförsäkringsfonden av intäkten av löntagares inlutna arbetslöshetsförsäkringspremie till Folkpensionsanstalten för finansiering av grunddagpenningen enligt utkomstskyddet för arbetslösa och grundstöden enligt den arbetskraftspolitiska vuxenutbildningen redovisar ett belopp, som i genomsnitt motsvarar beloppet av arbetstagares arbetslöshetsförsäkringspremie för arbetstagare som inte hör till arbetslöshetskassorna.

1.2. Konjunkturbuffert

För att trygga arbetslöshetsförsäkringsfondens likviditet och balansera ändringar i arbetslöshetsförsäkringspremierna till följd av prognostiserbara nationalekonomiska konjunkturfluktuationer har fonden en konjunkturbuffert. Buffertens maximibelopp har fastställts till ett belopp motsvarande utgifterna för en arbetslöshetsgrad på 3,6 procentenheter. Fonden kan också ha ett motsvarande belopp skuld. Fonden kan ta lån vid allvarliga ekonomiska störningar, när det inte heller med konjunkturbuffertens hjälp är möjligt att täcka fondens utgifter. Fastställandet av arbetslöshetsförsäkringspremien får inte heller under en lågkonjunktur, till andra delar än inom ramen för det underskott i fonden som är möjligt enligt lagen, grunda sig på finansiering av förmånerna genom lån.

1.3. Arbetslöshetsförsäkringspremier

Arbetslöshetsförsäkringsfondens utgifter finansieras med arbetslöshetsförsäkringspremier, med avkastningen på deras investering samt vid behov med lån. Enligt 2 § i finansieringslagen skall arbetsgivaren betala arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie och arbetstagaren löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Premierna skall bestämmas så att fonden kan klara av finansieringen av de arbetslöshetsförmåner och övriga lagstadgade utgifter som den ansvarar för.

I 12 § 1 mom. i finansieringslagen anges att en arbetsgivare som enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) är skyldig att försäkra sina arbetstagare, är förpliktad att betala arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie. Betalningsskyldighet har i tillämpliga delar även statens affärsverk, på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk (627/1987). I finansieringslagens 15 § föreskrivs om löntagares premiebetalningsskyldighet. I paragrafen anges att personer i arbets- eller tjänsteförhållande eller annat anställningsförhållande vilka berörs av obligatoriskt olycksfallsskydd som ordnas av arbetsgivaren eller som bestäms enligt lagen om olycksfallsersättning för statstjänstemän (449/1990) och som avses i lagen om olycksfallsförsäkring, är skyldiga att betala löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

Arbetsgivarens och arbetstagarens betalningsskyldighet börjar då arbetstagaren har fyllt 17 år och slutar då han eller hon fyller 65 år. Arbetstagare som med tanke på sin huvudsyssla är skyldiga att teckna en sådan försäkring som avses i lagen om pension för företagare (1272/2006) eller lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) är befriade från arbetslöshetsförsäkringspremierna, likaså bolagsmän i kommanditbolag och öppna bolag. Betalningsskyldigheten omfattar inte heller arbetstagare i vars fall det försäkringspremie-system som tillämpas i den lagstadgade olycksfallsförsäkringen inte grundar sig på den av arbetsgivaren betalda lönesumman, och inte heller de familjevårdare som avses i familjevårdarlagen (312/1992). Befriade från betalningsskyldigheten är dessutom arbetstagare som tjänstgör på ett sådant finskt fartyg som är antecknat i

förteckningen enligt lagen om en förteckning över handelsfartyg i utrikesfart (1707/1991) och som inte bor i Finland.

I 18 § 1 mom. i finansieringslagen anges att löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie för 2006 är 0,58 procent av lönen. Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie är graderad enligt det lönebelopp som arbetsgivaren betalar så att den år 2006 är 0,75 procent av lönen för ett lönebelopp upp till 840 940 euro och 2,95 procent för den överskjutande delen av lönebeloppet. Arbetslöshetsförsäkringspremierna har inte ändrats efter år 2006. Förändringen i arbetslöshetspremierna har samband med att fondens finansieringsbehov förändras till följd av variationer i arbetslöshetsgraden. När premierna fastställs beaktas inte de förändringar i finansieringsbehovet som föranleds av variationer i arbetslösheten till den del konjunkturbufferten understiger det maximibelopp som fastställts. Med tanke på tiden efter 2006 har i lagen fastställts på vilka grunder och hur mycket arbetslöshetsförsäkringspremiens belopp ändras från föregående år. Arbetsgivarnas och löntagarnas andel i finansieringen av förmånerna har i lagen angetts så att de förändringar som införs i försäkringspremierna efter år 2006 fördelas jämnt mellan arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. I praktiken anses förändringen inte gälla bara ett år, utan år 2006 bestäms som utgångsnivå premierna för följande år så att den kumulativa förändringen med början från år 2006 är lika stor. Då kan man åtgärda det faktum att man på grund av avrundningen av premierna inte får löntagares premie och arbetsgivares genomsnittliga premie att bli exakt lika stora inom ramen för ett år, utan att det kan förekomma en variation på en tiondels procent.

I finansieringslagens 18 § 3 mom. anges att arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie skall graderas så att premien för ett lönebelopp upp till 840 940 euro fastställs till en fjärdedel uttryckt i fulla hundraedels procent av premien avrundat till närmaste fem hundraedelar för den del av lönebeloppet som överstiger 840 940 euro. Enligt lagen skall ändringarna i premierna fördelas jämnt mellan arbetsgivares genomsnittliga premie och löntagares premie upp till det att arbets-

givares genomsnittliga försäkringspremie och löntagares försäkringspremie sammantagna utgör två procent av lönerna. I finansieringslagens 18 § 3 mom. anges att om arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie sammantagna är mindre än två procent, skall löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie fastställas till 15 procent av det sammanlagda premiebelopp som avses ovan. Enligt 18 § 4 mom. i finansieringslagen fastställer social- och hälsovårdsministeriet årligen på ansökan av arbetslöshetsförsäkringsfonden beloppen av arbetsgivares och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Enligt 18 § 5 mom. i finansieringslagen fastställer social- och hälsovårdsministeriet storleken av statens affärsverks arbetslöshetsförsäkringspremie separat. Statens affärsverks arbetslöshetsförsäkringspremie är 0,75 procent av de lönebelopp som affärsverken betalt för affärsverksamheten och som avses i 13 § i lagen om forskottsuppbörd (1118/1996), detta för en lånesumma upp till 840 940 euro och 1,95 procent för den överskjutande delen.

1.4. Självriskpremie och tilläggsdagspremie

Pensionssystemet har ändrats så att arbetslöshetspensionen som pensionsform har upphört existera. Förändringen gäller dem som är födda år 1950 eller senare. Efter omläggningen tryggas dessa personers utkomst genom systemet med utkomstskydd för arbetslösa i stället för genom pensionssystemet. År 2002 ändrades lagen om utkomstskydd för arbetslösa så att de som är födda år 1950 eller därefter vid 59 års ålder blir berättigade till tilläggsdagar som betalas ut efter 500 dagar med arbetslöshetsdagpenning, fram till dess att personen fyller 65 år. När det gäller pensionssystemet har arbetsgivarna blivit ansvariga för de arbetslöshetspensionskostnader som de orsakat. Ansvarsbeloppet har varierat enligt hur stort företaget har varit. Det finansieringsansvar som motsvarar systemet med arbetslöshetspension överfördes i tillämpliga delar till systemet med utkomstskydd för arbetslösa, och de ändringar i finansieringslagen som gäller detta godkändes

år 2002.

Enligt finansieringslagens 14 §, som träder i kraft från ingången av år 2008, består arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie av grundpremie och tilläggsdagspremie. Tilläggsdagspremien bestäms så att den tillsammans med självriskpremien räcker till för att täcka arbetsgivarens andel av utgifterna för tilläggsdagar. Grundpremien bestäms på basis av arbetslöshetsförsäkringsfondens övriga utgiftsposter. Också självriskpremien beaktas i arbetsgivarens genomsnittliga premie. Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie bestäms på basis av företagets lönesumma så att finansieringslagens 18 § 3 mom. tillämpas vid graderingen av grundpremien. Tilläggsdagspremien bestäms så att den sjunker lineärt från fullt belopp till en fjärdedel då lönesumman växer från 1,3 miljoner euro till 20,8 miljoner euro.

Bestämmelser om självriskpremie för arbetsgivares utkomstskydd för arbetslösa finns i 8 a kap. i finansieringslagen som träder i kraft den 1 januari 2009. Självriskpremie uppbärs när en arbetstagarare på grund av uppsägning från arbetsgivaren har blivit berättigad till tilläggsdagar enligt 6 kap. 9 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002). Självriskpremien för utkomstskyddet för arbetslösa gäller således personer som är födda år 1950 eller därefter och som har rätt att få arbetslöshetsdagpenning fram till dess att de fyller 65 år. Självriskpremie uppbärs också när den rätt till arbetslöshetsdagpenning som beror på uppsägning och som börjat efter uppnådd 60 års ålder fortsätter efter det att personen i fråga har fyllt 63 år eller han eller hon har börjat erhålla ålderspension efter att ha fyllt 62 år och arbetslöshetsdagpenningen har fortsatt ända till övergången till ålderspension. Arbetsgivaren är inte skyldig att betala självriskpremie om anställningsförhållandet före arbetslösheten har varat mindre än tre år och arbetstagararen har anställts då han eller hon varit över 50 år eller om arbetsgivaren själv sagt upp sig utan arbetsgivarens medverkan eller om anställningsförhållandet har sagts upp eller hävts av andra än hälsomässiga orsaker som beror på arbetstagararen.

Som grund för självriskpremien skall till den uppsagda arbetstagararen betalas en för-

månsutgift för tiden för tilläggsdagarna fram till 63 års ålder, om arbetstagarens rätt till tilläggsdagar börjar innan han eller hon har fyllt 63 år. Härvid utgörs grunden för självriskpremién dock alltid av åtminstone ett belopp som motsvarar förmånsutgiften för ett år. Om arbetstagarens rätt till arbetslöshetsdagpenning börjar efter att han eller hon fyllt 60 år men rätten till tilläggsdagar inte hinner börja innan personen fyller 63 år eller går i pension, utgörs grunden för självriskpremién av det belopp inkomstrelaterad dagpenning som betalats till personen i form av arbetslöshetsförmån från det att anställningsförhållandet upphörde till dess att personen fyller 63 år.

Full självriskpremie är 80 procent av den förmånsutgift som självriskpremién grundar sig på. Full självriskpremie uppbärs om lönesumman för det företag som sagt upp arbetstagaren är minst 20,8 miljoner euro. Om lönesumman är mindre, sjunker självriskpremién lineärt så att ingen självriskpremie uppbärs om lönesumman är högst 1,3 miljoner euro. Självriskpremie uppbärs när rätten till tilläggsdagar börjar eller när den uppsagda arbetstagaren har fyllt 63 år.

För uppbärandet av självriskpremie har arbetslöshetsförsäkringsfonden med stöd av 24 d § i finansieringslagen rätt att utan avgift och utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att erhålla uppgifter av arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten få de uppgifter som är nödvändiga för att fastställa självriskutgiften. Sådana uppgifter är personens personbeteckning och andra identifieringsuppgifter, den kalkylerade betalningstiden för tilläggsdagar eller antalet arbetslöshetsförmånsdagar, storleken av den inkomstrelaterade dagpenningen, i fråga om personer som erhåller grunddagpenning de perioder som inräknas i arbetsvillkoret och löneuppgifterna för motsvarande perioder, uppgifter om anställningsförhållandet i fråga om arbete som uppfyller arbetsvillkoret, den tidsperiod utan ersättning som har påförts personen i fråga då tiden för arbetslöshetsdagpenning börjar och förvägrande av dagpenning på grund av ekonomisk förmån som erhållits av arbetsgivaren. Dessutom skall Försäkringsinspektionen och Folkpensionsanstalten inom utgången av

mars och september till arbetslöshetsförsäkringsfonden meddela uppgifter om de personer som under de förflutna sex månaderna övergått till tilläggsdagar. Arbetslöshetsförsäkringsfonden och besvärinstanserna har också rätt att utan avgift av arbetsgivarna erhålla de uppgifter om anställningsförhållandet som behövs för att bestämma självriskpremién, av försäkringsanstalter erhålla uppgifter om storleken av arbetsgivarens lönesumma och av pensionsmyndigheterna erhålla uppgifter om tjänstgöringsförhållandet.

2. Målsättning och de viktigaste förslagen

Arbetsgivarens arbetslöshetsförsäkringspremie är graderad enligt arbetsgivarens lönesumma. Premién är 0,75 procent upp till 840 940 euro av lönesumman och 2,95 procent för den överskjutande delen. Gränsen för lönesummorna har varit oförändrad sedan år 1995. Tilläggsdagspremién och självriskpremién bestäms utgående från företagets lönesumma så att betalningsskyldighet inte föreligger om lönesumman är under 1,3 miljoner euro. Självriskpremién är full när lönesumman överstiger 20,8 miljoner euro medan tilläggsdagspremién å sin sida är som minst. I propositionen föreslås att gränserna för lönesummorna förenhetligas och att de samtidigt höjs. Självriskpremién och tilläggsdagspremién ersätter det som varit arbetsgivarens självrisk i arbetspensionssystemet. Gränserna för lönesummorna har fastställts så att de motsvarar företag med 50 och 800 anställda. För att grunderna för bestämmande av arbetsgivarens premier skall vara tydliga och så exakt som möjligt motsvara den tidigare självrisk i arbetslöshetspensionen föreslås att gränserna för lönesummorna skall vara de samma som gränserna i pensionssystemet. Dessa skall också årligen höjas med den lönekoeficient som anges i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) för att de gränser för lönesummorna som tillämpas i arbetspensionssystemet och arbetslöshetsförsäkringsystemet skall kvarstå oförändrade.

Höjningen av gränsen för lönesummorna medför att lägre premie betalas för en betydligt större lönesumma än i dagens läge. Till följd av detta sjunker arbetsgivarens genom-

snittliga arbetslöshetsförsäkringspremie med 0,19 procentenheter. I och med att det dessutom föreslås att den lägre premien skall sänkas till 0,7 procent och den högre premien till 2,9 procent, sjunker arbetsgivares genomsnittliga premie med 0,24 procentenheter och därför måste löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie på motsvarande sätt sänkas från 0,58 procent till 0,34 procent.

Det föreslås att införandet av tilläggsdagspremien senareläggs så att premien börjar uppbäras först år 2012. På grund av att den åldersgräns som berättigar till tilläggsdagar höjs kommer premien de närmaste åren att ha endast en liten betydelse.

Det föreslås att de bestämmelser som gäller hur skyldighet i fråga om arbetsgivares självriskpremie uppkommer eller upphör preciseras för att verkställandet skall underlättas. Betalningsskyldighet föreligger inte om den uppsagda arbetstagarens anställningsförhållande upphör innan han eller hon har fyllt 56 år eller om den uppsagda arbetstagaren på nytt uppfyller arbetsvillkoret enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa i en anställning hos en annan arbetsgivare än den som ursprungligen sade upp arbetstagaren.

Det föreslås att arbetslöshetskassornas och Folkpensionsanstaltens skyldighet att lämna uppgifter och arbetslöshetsförsäkringsfondens rätt att erhålla uppgifter utvidgas. Det föreslås att närmare bestämmelser om de uppgifter som lämnas utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Allmänna ekonomiska konsekvenser

Den lönesumma som utgör grund för arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie beräknas år 2008 vara 62 miljarder euro och den lönesumma som utgör grund för löntagares premie 67 miljarder euro. Det förutspås att värdet på lönekoeficienten blir 1,121. I och med att lönekoeficienten för 2004 är 1,000 och motsvarande lönesumma 1,5 miljarder euro är gränsen för den lönesumma som är grund för den lägre premie som tillämpas år 2008 sammanlagt 1 681 500 euro.

I och med att arbetsgivares arbetslöshets-

försäkringspremie ändras så att den lägre premien är 0,7 procent och den högre premien 2,9 procent av lönen, men där den lägre premien tillämpas på en lönesumma upp till 1 681 500 euro i stället för på 840 940 euro, sjunker intäkten från arbetsgivares premie med 150 miljoner euro. Arbetsgivares genomsnittliga premie sjunker med 0,24 procentenheter från 2,22 till 1,98 då den grund som används är olycksfallsförsäkringsanstaltens förbunds fördelning av olycksfallsförsäkringar enligt lönesumma.

I och med att löntagares premie måste förändras i lika hög grad som arbetsgivares genomsnittliga premie, sjunker löntagares premie från 0,58 till 0,34 procent av lönen. Sänkningen av premien innebär att avkastningen på löntagares premier sjunker med 160 miljoner euro. Avkastningen sjunker sammanlagt 310 miljoner euro jämfört med den nivå den vore på om man skulle tillämpa de nuvarande premierna och i fråga om arbetsgivares avgift den gällande gränsen för lönesummorna.

3.2. Konsekvenser för arbetslöshetsförsäkringsfondens ekonomi

Med den premienivå som föreslås beräknas avkastningen på arbetsgivares premier år 2008 uppgå till 1 228 miljoner euro och avkastningen på löntagares premier till 227 miljoner euro. Avkastningen på placeringarna uppskattas till 18 miljoner euro. De sammanlagda intäkterna beräknas uppgå till 1 473 miljoner euro.

Arbetslöshetsgraden beräknas år 2008 vara 6,3 procent. Fondens största utgiftspost är de finansieringsandelar som betalas till arbetslöshetskassorna och de beräknas utgöra 807 miljoner euro. Det är inte bara den minskade arbetslösheten som inverkar på sänkningen av utgifterna för den inkomstrelaterade dagpenningen utan i synnerhet också det att åldersgränsen för rätten till tilläggsdagar höjs från 57 till 59 år. År 2008 omfattar tilläggsdagarna inte nya 57—58-åringar. Utgifterna för tilläggsdagarna, av vilka fonden finansierar 94,5 procent, sjunker fortsättningsvis under också de två följande åren.

För att täcka de pensionsansvar och utgifter

som uppkommer under arbetslöshets- och utbildningstiden betalar arbetslöshetsförsäkringsfonden försäkringsavgifter till pensionsystemet till ett belopp som beräknas utgöra 420 miljoner euro år 2008. Det beräknas att den utgiftspost som behövs för finansiering av vuxenutbildningsstödet förtjänstdel, som betalas till Utbildningsfonden, yrkesexamensstipendiet och Utbildningsfondens förvaltningskostnader kommer att utgöra 29 miljoner euro. Lönegarantiutgifterna uppskattas till 18 miljoner euro. Den post som redovisas till Folkpensionsanstalten för finansiering av grunddagpenningen beräknas uppgå till 33 miljoner euro. Ersättningarna till försäkringsbolagen för premieuppbörd och fondens egna förvaltningskostnader uppgår till sammanlagt 13 miljoner euro. Fondens utgifter beräknas sammanlagt uppgå till 1 320 miljoner euro.

Arbetslöshetsförsäkringsfondens medel uppgick vid utgången av år 2006 till 323 miljoner euro. År 2007 beräknas överskottet uppgå till 326 miljoner euro och storleken på bufferten 649 miljoner euro. Enligt uppskattningar kommer resultatet för 2008 att uppvisa ett överskott på 145 miljoner euro, varvid storleken på konjunkturbufferten i slutet av år 2008 är 794 miljoner euro. Den i lag tillåtna maximistorleken på bufferten beräknas i slutet av år 2008 uppgå till 754 miljoner euro.

3.3. Konsekvenser för enskilda arbetsgivare

Det finns 3 350 sådana företag vilkas lönesumma är större än 840 940 euro men mindre än 1 681 500 euro. Verkningarna av att gränsen för premierna och lönesumman ändras är störst i de fall företagets lönesumma nätt och jämnt ligger under den nya gränsen och företaget med anledning av förslaget kommer att betala en lägre premie för hela lönesumman. Om företagets lönesumma exempelvis utgör 1,5 miljoner euro skulle premien enligt den gällande gränsen för lönesumman vara 25 749 euro, men premien är enligt gränsen i förslaget 15 249 euro mindre, dvs. 10 500 euro. Premien sjunker med över 59 procent. Om företagets lönesumma är 10 miljoner

euro skulle premien om 276 499 euro, beräknat enligt den gällande gränsen för lönesummorna, sjunka med 8,5 procent till 253 007 euro. Hos företag vars lönesumma ligger under 840 940 euro sjunker premien med 6,7 procent till följd av att premieprocenten sjunker.

Självriskpremierna för stora arbetsgivare börjar tillämpas från ingången av år 2009, varvid de som är födda år 1950 beviljas tilläggsdagar. Tilläggsdagspremierna, som minskar i och med att lönesumman växer, kommer att kompensera självriskpremierna, vilket dock börjar tillämpas först med början år 2012. Det faktum att införandet av en tilläggsdagspremie flyttas fram en aning ökar betalningsbelastningen på de största arbetsgivarna och minskar på motsvarande sätt betalningsbelastningen på företag vilkas lönesumma stannar under 1 681 500 euro.

3.4. Konsekvenser för statsfinanserna

Staten som arbetsgivare betalar ingen arbetslöshetsförsäkringspremie, så det att gränsen för lönesummorna för arbetsgivares premie ändras har inte några konsekvenser för statsfinanserna. Eftersom premierna är avdragbara i beskattningen innebär en sänkning av arbetslöshetsförsäkringspremierna att skatteintäkterna ökar. Sänkningen av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie med 0,24 procentenheter ökar intäkterna av personbeskattningen med sammanlagt 64 miljoner euro. För statens vidkommande innebär detta ett tillskott på 30 miljoner euro, för kommunerna 30 miljoner euro, för kyrkan 1,7 miljoner euro och för Folkpensionsanstalten 2,3 miljoner euro.

De statsfinansiella konsekvenserna av propositionen gäller den premieintäkt från löntagare utanför arbetslöshetskassan som redovisas till Folkpensionsanstalten för finansieringen av grunddagpenningen. Det belopp som skall redovisas beräknas år 2008 uppgå till 33 miljoner euro, vilket minskar statsandelen för finansieringen av grunddagpenningen med en motsvarande summa. Det belopp som skall redovisas till Folkpensionsanstalten sjunker dock till följd av att löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie sänks.

Den avkastning som skall redovisas år 2007 uppgår till 49 miljoner euro.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid social- och hälsovårdsministeriet i samarbete med de centrala arbetsmarknadsorganisationerna och arbetslöshetsförsäkringsfonden. I samband med beredningen har justitieministeriet, dataombudsmannen, Pensionsskyddscentralen,

Folkpensionsanstalten, Arbetslöshetskassornas Samorganisation rf och Försäkringsinspektionen hörts.

5. Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2008 och avses bli behandlad i samband med den.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag**1.1. Lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner**

7 §. Förmåner som finansieras av arbetslöshetsförsäkringsfonden. Paragrafen motsvarar den gällande lagen. De laghänvisningar som finns i paragrafen har ändrats så att de motsvarar den reviderade lagstiftningen.

14 §. Bestämmande av arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie. Det har föreskrivits att paragrafen skall träda i kraft den 1 januari 2008. I propositionen föreslås att ikraftträdandet av lagens 14 § senareläggs så att paragrafen träder i kraft den 1 januari 2011. I paragrafen anges att också en självriskpremie beaktas i arbetsgivarens genomsnittliga premie. Eftersom självriskpremien börjar uppbäras redan den 1 januari 2009 föreslås att den bestämmelse i 1 mom. som gäller beaktandet av självriskpremien flyttas till 18 § 3 mom., varvid bestämmelsen börjar tillämpas samtidigt som självriskpremien införs. I övrigt motsvarar den föreslagna bestämmelsen den stadfästa lagen.

Det föreslås att lönesummorna i 2 mom. ändras. I regeringens proposition RP 243/2002 rd konstateras att gränserna för lönesummorna bör justeras så att de motsvarar nivån år 2009 och att lönesummornas gränser borde väljas så att lönesumman vid den nedre gränsen motsvarar ett företag med 50 arbetstagare och vid den övre gränsen ett företag med 800 arbetstagare. I arbetspensionssystemet fastställs de pensionspremier som invalidpensionen orsakar enligt storleken på företaget. I premiegrunderna för dessa används 1,5 miljoner euro som lönesumma för ett företag med 50 anställda och 24 miljoner euro som lönesumma för ett företag med 800 anställda. Lönesummorna motsvarar 2004 års nivå, och de justeras årligen med lönekoeficienten. Gränser för lönesummorna finns utöver i 14 § också i 18, 24 och 24 a §. Det föreslås att alla dessa lönesummor skall förenhetligas så att definitionerna enligt pensions-

systemet och systemet med utkomstskydd för arbetslösa är överensstämmande. Det föreslås att lönesummorna i enlighet med lagens 26 c § årligen skall justeras med den lönekoeficient som anges i 96 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare. I övrigt motsvarar den föreslagna bestämmelsen den stadfästa lagen.

Paragrafens 3 mom. motsvarar den stadfästa lagen.

18 §. Arbetslöshetsförsäkringspremiernas belopp. I 1 mom. föreskrivs om arbetslöshetsförsäkringspremier för 2008 och om de gränser för lönesummorna som skall tillämpas år 2008. Enligt den gällande lagen fastställer social- och hälsovårdsministeriet årligen på förhand på ansökan av arbetslöshetsförsäkringsfonden beloppen av arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Eftersom gränserna för lönesummorna ändras måste samtidigt också de försäkringspremier som anges i lagen ändras. Därför föreslås att det i paragrafen skall föreskrivas om de arbetslöshetsförsäkringspremier som skall uppbäras år 2008. Enligt 18 § 3 mom. skall ändringarna i löntagares och arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie fastställas så att de fördelar sig jämnt mellan arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

Som ny gräns för lönesummorna föreslås 1,5 miljoner euro. När denna gräns för lönesummorna justeras med lönekoeficienten till 2008 års nivå stiger gränsen för lönesummorna enligt uppskattning från 840 940 euro till 1 681 500 euro. Arbetslöshetsförsäkringspremier har graderats så att försäkringspremier är 0,75 procent upp till gränsen för lönesummorna och 2,95 procent för den överskjutande delen. Att gränsen för lönesummorna höjs till 1 681 500 euro innebär att för den del som överstiger 840 940 euro upp till 1 681 500 euro sjunker arbetslöshetsförsäkringspremier från 2,95 procent till 0,75 procent. Om premieprocenten inte ändras sjunker arbetsgivares genomsnittliga premie med 0,19 procentenheter från 2,22 procent

till 2,03 procent. Tack vare en god sysselsättningsutveckling är det möjligt att sänka arbetslöshetsförsäkringspremierna med ytterligare 0,5 procentenheter, och därför föreslås att den lägre arbetslöshetsförsäkringspremien skall vara 0,7 procent och den högre premien 2,9 procent. Härvid sjunker arbetsgivares genomsnittliga premie med sammanlagt 0,24 procentenheter till 1,98 procent. I och med att arbetsgivares premie sjunker måste löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie i motsvarande grad sänkas från 0,58 procent till 0,34 procent, varvid förändringen i premien fördelar sig jämnt mellan arbetsgivares genomsnittliga premie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

Paragrafens 2—6 mom. motsvarar den gällande lagen med undantag av att det till 3 mom. har fogats den bestämmelse som tidigare fanns i 14 § och som handlar om att också en självriskpremie skall beaktas i arbetsgivares genomsnittliga premie. Tillägget föranleds av att det föreslås att 14 §, i vilken det föreskrivs om tilläggsdagspremien, skall träda i kraft först år 2011. Enligt den stadfästa lagen skulle både tilläggsdagspremie och självriskpremie börja betalas år 2009.

21 §. Uppbörd och redovisning av premierna. Paragrafens 1—4 mom. motsvarar den gällande lagen.

Det föreslås att det till paragrafen skall fogas ett nytt 5 mom. med en bestämmelse om att arbetslöshetsförsäkringspremie inte behöver uppbäras. I 24 a § 3 mom. föreskrivs att arbetslöshetsförsäkringsfonden kan avstå från att uppbära självriskpremie, om dess belopp är ringa. Någon motsvarande bestämmelse finns inte beträffande uppbörden av arbetslöshetsförsäkringspremier. Det är i praktiken försäkringsbolagen som uppbär arbetslöshetsförsäkringspremier på basis av ett avtal mellan arbetslöshetsförsäkringsfonden och Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, och det föreslås att möjligheten att avstå från att uppbära premier inte skall gälla denna normala uppbörd av arbetslöshetsförsäkringspremier. Arbetslöshetsförsäkringsfonden har med början den 1 juni 2006 kunnat föra ett arbetslöshetsförsäkringsregister som bl.a. används i tillsynen över uppbörden av arbetslöshetsförsäkringspremier. Det är sannolikt att det i och med att registret tagits

i bruk uppkommer fall där den arbetslöshetsförsäkringspremie som ett företag betalar och den arbetslöshetsförsäkringspremie som beräknats utgående från dess lönesumma avviker från varandra. Om det extrabelopp som skall uppbäras är litet är det inte ändamålsenligt att uppbära det med tanke på de kostnader som uppbörden förorsakar. Arbetslöshetsförsäkringsfonden kan i detta fall avstå från att uppbära premie.

22 g §. Teknisk anslutning. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om utlämnande av uppgifter med hjälp av en teknisk anslutning. I paragrafen har den rätt till utlämnande av uppgifter med hjälp av teknisk anslutning som avses i 29 § 3 mom. i offentlighetslagen utvidgats.

Det föreslås att 1 mom. också skall inbegripa de instanser som är skyldiga att lämna uppgifter enligt 24 d § och 24 e § 1 och 3 mom. Arbetslöshetsförsäkringsfonden använder den information som den fått av nämnda instanser i skötseln av uppgifter som gäller självriskpremien för arbetsgivares utkomstskydd för arbetslösa. Den riktiga mängden uppgifter förutsätter att de uppgifter som arbetslöshetsförsäkringsfonden med stöd av lag har rätt att få kan röra sig så snabbt och flexibelt som möjligt utan samtycke av vederbörande även när uppgifterna är sekretessbelagda. Med beaktande av arbetslöshetsförsäkringsfondens uppdrag är det inte motiverat att begränsa rätten att lämna ut uppgifter med hjälp av en teknisk anslutning enbart till uppgifter som behövs för beslutsfattande, så som bestäms i 29 § 3 mom. i offentlighetslagen.

24 §. Betalningsskyldighet. I paragrafen föreskrivs om arbetsgivares skyldighet att betala självriskpremie. Det har föreskrivits att den nuvarande paragrafen skall träda i kraft den 1 januari 2009. Det föreslås att det görs ändringar i paragrafen som förtydligar bestämmelserna om betalningsskyldighet och underlättar verkställandet av lagen. Avsikten med ändringarna är inte att ändra på arbetsgivares skyldighet att betala självriskpremie.

I 1 mom. föreskrivs om de grunder utgående från vilka arbetsgivare blir betalningsskyldiga. Det föreslås att den lönesumma som anges i den stadfästa lagen, och som bestäms om självriskpremie skall tillämpas

på företaget, skall förenhetligas med de gränser för lönesummorna som nämns i lagens 18 §. I övrigt föreskrivs i 1 mom. om de situationer där det för en arbetsgivare som på basis av lönesumman omfattas av självrisk uppstår skyldighet att betala självriskpremie. I 1 mom. i den stadfästa lagen används termen anställnings- eller tjänsteförhållande, medan endast anställningsförhållande nämns i 2 mom. Eftersom det inte är meningen att innehålllet i 1 och 2 mom. skall avvika från varandra föreslås att termerna förenhetligas. I 3 mom. föreskrivs att 1 och 2 mom. också skall tillämpas på tjänsteförhållanden. Ändringen är därmed av teknisk natur och den ändrade bestämmelsen motsvarar den stadfästa lagen.

I 2 mom. föreskrivs om de situationer där arbetsgivaren inte är skyldig att betala självriskpremie. Enligt den stadfästa lagen skall arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten till arbetslöshetsförsäkringsfonden meddela uppgifter om varje person till vilken tilläggsdagar har betalats. Tilläggsdagar kan betalas om personen fyller 59 år innan maximitiden på 500 dagar går ut. Personen är därmed i den så kallade pensionsslussen, om hans eller hennes rätt till dagpenning börjar vid en ålder på 57 år och en månad. Enligt 1 punkten i momentet föreligger betalningsskyldighet inte om anställningsförhållandet upphör innan personen har fyllt 56 år. Med denna bestämmelse försöker man minska antalet anmälningar till arbetslöshetsförsäkringsfonden. Anmälan görs bara i fråga om de personer som kan omfattas av betalningsskyldighet. Betalningsskyldigheten har avgränsats till 56 års ålder eftersom det till den uppsagda arbetstagaren kan ha betalats semesterersättningar eller sådana ersättningar i anslutning till uppsägningen som gör att betalningen av dagpenning senareläggs. Ett annat syfte med bestämmelsen är att förtydliga arbetsgivarens betalningsskyldighet och göra den mer förutsägbar. När en arbetsgivare säger upp en arbetstagare kan beslutet om arbetstagaren skall beviljas tilläggsdagar vara slumpmässigt. Inom utkomstskyddet för arbetslösa kan de granskningsperioder på 24 eller 28 månader som anges för arbetsvillkoret av godtagbar orsak förlängas med högst sju år. På så vis är det i princip möjligt att ar-

betsgivaren blir betalningsskyldig till och med för en arbetstagare under 50 år, om arbetstagaren av godtagbar orsak inte befinner sig på arbetsmarknaden och därför inte får arbetslöshetsdagpenning innan han eller hon fyller 59 år.

Momentets 2, 3 och 5 punkt motsvarar den stadfästa lagen. Enligt 4 punkten befrias arbetsgivaren från betalningsskyldighet om arbetstagaren efter att anställningsförhållandet upphört på nytt uppfyller det arbetsvillkor som avses i 5 kap. 3 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa i en anställning hos en annan arbetsgivare än den som ursprungligen sade upp arbetstagaren. Inom pensionssystemet har självrisk uppstått om så kallad rätt till återstående tid är förenad med anställningsförhållandet. Rätten till återstående tid har i allmänhet förenats med arbete som räcker minst sex månader. Om den uppsagda arbetstagaren har haft ett sådant arbete har den arbetsgivare som tidigare sagt upp arbetstagaren inte längre blivit skyldig att betala självriskpremie. Begreppet återstående tid, som används i arbetspensionssystemet, kan inte tillämpas inom systemet för utkomstskydd för arbetslösa. Det motsvaras bättre av det arbetsvillkor inom utkomstskyddet för arbetslösa som för en person som tidigare fått dagpenning uppfylls när han eller hon under en granskningsperiod på 24 månader befinner sig i arbete 34 kalenderveckor. När en arbetstagare på detta sätt skaffar sig ny rätt till arbetslöshetsdagpenning kan inte de tilläggsdagar som eventuellt skall betalas senare medföra skyldighet att betala självriskpremie. Arbetsvillkoret skall uppfyllas vid annan anställning än anställning hos den arbetsgivare som sagt upp arbetstagaren. Med denna begränsning vill man förhindra att arbetsgivare skall kunna undgå betalningsskyldighet genom att anställa uppsagda arbetstagare för korta jobb.

I 4 mom. föreskrivs om situationer där arbetsgivare försöker kringgå sin betalningsskyldighet. Om den uppenbara avsikten med ett företagsarrangemang har varit att kringgå bestämmelserna om självriskpremie, kan arbetslöshetsförsäkringsfonden fastställa premien enligt det läge som gällde före ovan nämnda arrangemang. Eftersom endast företaget kan ha vetskap om varför företaget har

vidtagit undantagsarrangemang i samband med en uppsägning, skall arbetsgivaren lägga fram en utredning över att det finns andra grunder för arrangemangen än betalningsbefrielse. Om arbetsgivaren över huvud taget inte presenterar någon utredning eller om det på basis av den utredning som läggs fram inte finns någon annan grund för arrangemangen än kringgående av självriskpremie, skall arbetslöshetsförsäkringsfonden fastställa en premie.

24 a §. *Självriskpremiens belopp.* Det föreslås att de gränser för lönesummorna som anges i 3 mom. skall ändras så att de överensstämmer med de gränser för lönesummorna som följs inom pensionslagstiftningen. Lönesummorna motsvarar 2004 års nivå, och de justeras årligen med lönekoeficienten enligt 26 c §. I övrigt motsvarar den föreslagna bestämmelsen den stadfästa lagen.

24 d §. *Rätt att erhålla uppgifter.* Det föreslås att det skall införas helt nya bestämmelser om rätten att erhålla uppgifter. Den nya 24 d § gäller rätten att erhålla uppgifter för att ett självriskpremieärende skall kunna avgöras och verkställas.

I 1 mom. föreskrivs om arbetslöshetsförsäkringsfondens rätt att avgiftsfritt få uppgifter för att kunna fastställa och verkställa ett ärende som handlar om skyldigheten att betala självriskpremie. Enligt bestämmelsen skall arbetslöshetsförsäkringsfonden ha rätt att få specifika uppgifter om arbetsgivaren och arbetstagaren bl.a. av olika statliga och kommunala myndigheter, Folkpensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen, pensions- och försäkringsanstalter och arbetslöshetskassor samt av arbetsgivare. I avgörandet och verkställandet av ett ärende som gäller skyldigheten att betala självriskpremie behöver arbetslöshetsförsäkringsfonden specifik information om arbetsgivare och arbetstagare. Till denna information hör t.ex. uppgifter om arbetstagarens anställningsförhållanden, om inkomsterna och arbetsgivarna, om huruvida arbetstagaren har övergått till ålderspension samt om omständigheter som hänför sig till beviljandet av arbetslöshetsdagpenning. Arbetslöshetsförsäkringsfonden kan i skötseln av uppgiften bli tvungen att också granska uppgifter om arbetsgivaren och arbetstagaren och undersöka arbetsgivarens företagshisto-

ria, om det efter det att anställningsförhållandet sades upp har vidtagits företagsarrangemang. Därför skall arbetslöshetsförsäkringsfonden ha möjlighet att i handläggningen av ett självriskpremieärende få behövliga uppgifter från olika myndigheter, t.ex. från handelsregistret och befolkningsregistercentralen. Också de besvärsinstanser som avses i denna lag har motsvarande rätt att erhålla uppgifter.

I 2 mom. föreskrivs om den rätt som utbetalarna av arbetslöshetsersättning, dvs. arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten, har att av arbetsgivaren få de i 1 mom. avsedda uppgifter som är nödvändiga för att fullgöra den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 24 e §. Det är fråga om uppgifter som hänför sig till arbetslöshetskassornas och Folkpensionsanstaltens skyldighet att lämna uppgifter. Det föreslås att arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten skall ha rätt att av arbetsgivaren på begäran få de specifika uppgifter om arbetsgivare och arbetstagare som de med stöd av 24 e § skall lämna till arbetslöshetsförsäkringsfonden.

24 e §. *Skyldighet att lämna uppgifter.* Paragrafen är ny. I paragrafen föreskrivs på nytt om arbetslöshetskassornas och Folkpensionsanstaltens skyldighet att till arbetslöshetsförsäkringsfonden lämna de uppgifter som är nödvändiga för att fastställa och verkställa den skyldighet att betala självriskpremie som anges i 24 §. Arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten skall göra en anmälan till arbetslöshetsförsäkringsfonden även om det är uppenbart att självriskpremie inte kommer att uppbäras exempelvis på grund av självförvårdad arbetslöshet eller anställningsförhållandets längd.

Enligt 1 mom. är arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om erhållande och utlämnande av uppgifter skyldiga att utan avgift till arbetslöshetsförsäkringsfonden lämna de uppgifter om de personer som avses i 24 § som är nödvändiga för att fastställa och verkställa den betalningsskyldighet som föreskrivs i 24 §. Skyldigheten att lämna uppgifter gäller de uppgifter som avses i både 24 § 1 mom. och 2 mom. I 24 § 1 mom. finns bestämmelser om arbetsgivarens skyldighet att betala själv-

riskpremie och i paragrafens 2 mom. föreskrivs om de situationer där arbetsgivaren inte är skyldig att betala självriskpremie. Det är nödvändigt att föreskriva att arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten är skyldiga att lämna uppgifter som är av betydelse när en arbetsgivares skyldighet att betala självriskpremie fastställs. I egenskap av instanser som beviljar arbetslöshetsdagpenning har arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten information om dem som ansöker om arbetslöshetsdagpenning. De har möjlighet att samla in och meddela de nödvändiga uppgifter som är av betydelse när en arbetsgivares skyldighet att betala självriskpremie fastställs. Arbetslöshetsförsäkringsfonden kan inleda handläggningen av ett självriskärende först när arbetslöshetskassan eller Folkpensionsanstalten har lämnat uppgifterna.

Arbetslöshetsförsäkringsfonden behöver specifika arbetstagar- och arbetsgivaruppgifter i fråga om de personer som på basis av 24 § kan omfattas av skyldigheten att betala självriskpremie. Detta avser i praktiken de personer som är födda år 1950 eller senare och som när arbetslösheten börjar har hunnit fylla 56 år. De uppgifter som arbetslöshetsförsäkringsfonden behöver är arbetstagarens identifieringsuppgifter, uppgifter om de anställningsförhållanden som inräknas i arbetsvillkoret och i fråga om dessa arbetsgivarnas identifieringsuppgifter i anställningsförhållanden som har varat i minst tre år samt uppgifter om arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Den förmånsutgift som ligger som grund för självriskpremien beräknas på olika sätt beroende på om det är fråga om ett i 24 § 1 mom. 1 punkten eller 2 punkten avsett fall. Då det är fråga om ett i 24 § 1 mom. 1 punkten avsett fall baserar sig förmånsutgiften på den kalkylerade utgiften för tilläggsdagar med början från den första tilläggsdagen till den dag personen fyller 63 år. Då det är fråga om ett i 24 § 1 mom. 2 punkten avsett fall beräknas förmånsutgiften utgående från de förmåner som har betalats ut fram till pensionsfallet eller den dag personen fyller 63 år. Den förmånsutgift som ligger till grund för självriskpremien beräknas därtill på olika sätt beroende på om det gäller en person som

omfattas av förtjänstskyddet eller av grundskyddet. I fråga om de som omfattas av förtjänstskyddet beräknas förmånsutgiften utgående från den inkomstrelaterade arbetslöshetsförmån som har betalats till personen, medan arbetslöshetsförsäkringsfonden i fråga om de som omfattas av grundskyddet fastställer det kalkylmässiga förtjänstskyddsbeloppet innan förmånsutgiften beräknas. De uppgifter som arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten skall lämna avviker därmed delvis från varandra vad arbetslöshetsdagpenningen beträffar.

Det föreslås att både arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten skall meddela arbetslöshetsförsäkringsfonden arbetstagarens identifieringsuppgifter och uppgifter om de anställningsförhållanden som inräknas i hans eller hennes arbetsvillkor. Till identifieringsuppgifter om arbetstagaren räknas arbetstagarens personbeteckning och andra identifieringsuppgifter. Till de uppgifter om anställningsförhållande som alltid skall meddelas hör datumen för när anställningsförhållandet började och upphörde. Beträffande de anställningsförhållanden som varat i minst tre år och som inräknats i arbetsvillkoret meddelas också närmare uppgifter om anställningsförhållandet i fråga, och till dessa räknas arbetstagarens namn, FO-nummer och kontaktuppgifter samt uppsägningsåret. För att självriskpremien skall kunna verkställas skall arbetslöshetsförsäkringsfonden på basis av den information som arbetslöshetskassorna eller Folkpensionsanstalten har meddelat kunna identifiera den betalningsskyldiga arbetsgivaren på tillförlitligt sätt. I detta syfte är det viktigt att arbetsgivarens FO-nummer tas med i den information som arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten skall lämna. Uppgifter om anställningsförhållande får förmånsbetalaren t.ex. från löneintyg.

Det föreslås dessutom att arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten skall meddela sådana uppgifter gällande arbetslöshetsdagpenningen och andra uppgifter som har betydelse vid fastställandet av skyldighet att betala självriskpremie. Sådana är t.ex. den tidsperiod utan ersättning som enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa har påförts personen i fråga då tiden för arbetslöshetsdagpenning börjar och förvägrande av dag-

penning på grund av ekonomisk förmån som erhållits av arbetsgivaren samt beloppet av den ekonomiska förmånen. Arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten skall också meddela arbetslöshetsförsäkringsfonden uppgifter om att arbetstagaren efter att anställningsförhållandet upphört på nytt uppfyllt det arbetsvillkor som avses i 5 kap. 3 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa i en anställning hos en annan arbetsgivare än den som ursprungligen sade upp arbetstagaren. De skall också i fråga om personer som avses i 24 § 1 mom. 1 punkten meddela datumet för den första tilläggsdagen samt i fråga om personer som avses i 24 § 1 mom. 2 punkten det sammanlagda beloppet av utbetalda arbetslöshetsförmåner för den tid som föregår ålderspensionen eller tiden före personen fyller 63 år. I de fall som avses i 24 § 1 mom. 2 punkten skall Folkpensionsanstalten dessutom meddela om personen i fråga har gått i pension. När det gäller personer som fått arbetslöshetsförmån från arbetslöshetskassan utreder arbetslöshetsförsäkringsfonden på basis av uppgifter från Pensionskyddscentralen och arbetslöshetskassan vem som gått i ålderspension.

Beträffande den inkomstrelaterade dagpenningen skall arbetslöshetskassorna meddela beloppet av den dagpenning som betalas till personen för tilläggsdagarna, och då beaktas ett sådant eventuellt förhöjt belopp av den inkomstrelaterade dagpenningen för tilläggsdagarna som avses i 6 kap. 10 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. I fråga om personer som erhåller grunddagpenning skall Folkpensionsanstalten meddela de tider som uppfyller arbetsvillkoret och löneuppgifterna för motsvarande perioder. Eftersom den information som arbetslöshetsförsäkringsfonden behöver för att fastställa och verkställa skyldigheten att betala självriskpremie inte kan räknas upp på ett uttömmande sätt, konstateras i momentet att arbetslöshetsförsäkringsfonden dessutom skall ha rätt att få information även om andra omständigheter som är nödvändiga för skötseln av uppgiften.

I 2 mom. föreskrivs om ett bemyndigande att genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärda närmare bestämmelser om de uppgifter som nämns i 1 mom. samt hur och när de skall överlämnas till ar-

betslöshetsförsäkringsfonden. Det är till denna del fråga om att utfärda närmare föreskrifter av teknisk natur för att underlätta verkställandet.

I 3 mom. föreskrivs motsvarande 24 d § 2 mom. i den gällande lagen att försäkringsinspektionen och Folkpensionsanstalten utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om utlämnande av uppgifter före utgången av mars och september till arbetslöshetsförsäkringsfonden skall lämna uppgifter om de personer vars rätt till tilläggsdagar har börjat under föregående sex månader på så sätt att av uppgifterna framgår arbetstagarens personbeteckning och andra identifieringsuppgifter. Eftersom arbetslöshetskassornas och Folkpensionsanstaltens uppgifter är avgörande med tanke på inledandet av självriskprocessen borde man kunna säkerställa att arbetslöshetsförsäkringsfonden av förmånsbetalaren har fått information om att personen har övergått till tilläggsdagar. Ur Folkpensionsanstaltens och försäkringsinspektionens register kan tas fram identifieringsuppgifter för de personer vilkas rätt till tilläggsdagar har börjat. Registerkörningarna görs två gånger om året före utgången av mars och september för den halvårsperiod som föregår registerkörningen. Arbetslöshetsförsäkringsfonden kan jämföra om den har handlagt självriskärenden i anslutning till arbetsgivaren till dessa personer. I paragrafens 3 mom. föreskrivs vidare om arbetslöshetsförsäkringsfondens rättigheter att i skötseln av uppgifter som gäller självriskpremier sammanställa och använda uppgifter som den fått på detta sätt, och i paragrafen föreskrivs också om förvaringstiden för den sammanställda informationen.

25 §. *Ändringssökande.* Paragrafens 1 och 2 mom. motsvarar den gällande lagen. Det föreslås att det till 3 mom. fogas en hänvisning till 12 a kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Ändringen är teknisk och föranleds av den ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa som trädde i kraft den 1 januari 2007.

26 c §. *Justering av lönesummornas gränser med lönekoeficienten.* Det föreslås att det till lagen fogas en ny 26 c § i vilken det föreskrivs om justering av de lönesummor som nämns i lagens 14 § 2 mom., 18 § 2 mom.,

24 § 1 mom. och 24 a § 3 mom. Det föreslås att lönesummorna justeras årligen med den lönekoeficient som anges i 96 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare. Lönesummorna är i lagen på 2004 års nivå, vilket innebär att lönesummorna motsvarar värdet ett (1,000) för lönekoeficienten år 2004. Lönesummorna har fastställts på samma sätt som i pensionssystemet. De justeras också på samma sätt.

1.2. Lagen om ändring av en lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner

I kraftträdandebestämmelse. I lagens 14 § finns bestämmelser om arbetsgivares tilläggsdagspremie. Avsikten har varit att tilläggsdagspremien skall träda i kraft samtidigt som arbetsgivares självriskpremie träder i kraft. Åldern för när rätten till arbetslöshetsdagpenningens tilläggsdagar börjar har höjts till 59 år för dem som är födda år 1950 eller senare. På grund av att den åldersgräns som berättigar till tilläggsdagar har höjts är utgifterna för tilläggsdagar små åren 2009 och 2010. Arbetslöshetsförsäkringsfonden har bedömt att den genomsnittliga tilläggsdagspremien utgör 0,02 procent av lönesumman år 2009. Detta innebär att små arbetsgivares fulla tilläggsdagspremie enligt uppskattning är 0,04 procent, och att den sjunker till 0,01 procent när företagets lönesumma ökar. Den lineärt sjunkande tilläggsdagspremien är problematisk med tanke på uppborren, eftersom det i och med den är så att varje företag med en lönesumma på 1,3—20,8 miljoner euro har en egen arbetslöshetsförsäkringspremie. Eftersom tilläggsdagspremien i det inledande skedet skulle vara väldigt låg och i och med att uppborren av den inom arbetslöshetsförsäkringssystemet orsakar påtagliga problem i förhållande till premiens betydelse, föreslås att införandet av premien senareläggs till år 2012.

Det har föreskrivits att lagens 14 § skall träda i kraft den 1 januari 2008. Därför skall senareläggningen av lagens ikraftträdande författningstekniskt sett genomföras på så sätt att 14 § upphävs och 1 mom. i ikraftträdandebestämmelsen på motsvarande sätt ändras.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Enligt 24 e § 2 mom. i den föreslagna lagen om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som anges i 24 e § 1 mom. samt hur och när de skall överlämnas.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2008. Lagens 24, 24 a och 24 e § föreslås träda i kraft den 1 januari 2009, då det också ursprungligen var tänkt att arbetsgivares självriskpremie skall börja uppbäras.

Lagens 14 § föreslås träda i kraft den 1 januari 2011 och den tillämpas första gången vid fastställandet av premierna år 2012.

4. Lagstiftningsordning

I propositionen föreslås att de gränser för lönesummorna som anges i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner skall ändras, likaså löntagares och arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremier. Både arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie betraktas i konstitutionell mening som en skatt. Den betydelsefullaste grundlagsbestämmelsen med tanke på lagstiftningsordningen är därmed 81 §, i vilken sägs att om statsskatt bestäms genom lag som skall innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättskydd. Arbetslöshetsförsäkringspremiernas konstitutionella karaktär av skatt är förknippad med ett krav på en exakt reglering av beloppet av premierna i lag. I lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner är beloppet av både löntagares och arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie i enlighet med grundlagsutskottets utlåtande (GrUU 18/1998 rd) entydigt angivet, i praktiken uttryckt i procent av löntagarens lön eller den lönesumma arbetsgivaren betalt. Därmed uttrycker lagen entydigt den utgångsnivå som utgör grund för hur utgångsnivån formas senare år. Med tanke på tiden efter utgångsnivån har i lagen

fastställts på vilka grunder och hur mycket arbetslöshetsförsäkringspremiens belopp ändras från föregående år. Premiernas storlek fastställs årligen genom förordning.

I propositionen föreslås att de gränser för lönesummorna som anges i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner skall ändras, likaså försäkringspremierna, men det föreslås inte några ändringar i principerna för fastställande av ovan nämnda arbetslöshetsförsäkringspremier. I propositionen föreslås att de gränser för lönesummorna som anges i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner skall förenhetligas, vilket innebär att definitionerna enligt pensionssystemet och systemet med utkomstskydd för arbetslösa är överensstämmande. Det föreslås att lönesummorna årligen skall justeras med den lönekoeficient som anges i lagen om pension för arbetstagare. Eftersom gränserna för lönesummorna ändras måste samtidigt också de arbetslöshetsförsäkringspremier som anges i lagen ändras. I lagen fastställs att 2008 års premier skall utgöra ny utgångsnivå för arbetslöshetsförsäkringspremierna i stället för det i lagen angivna år 2006, och det föreskrivs om de arbetslöshetsförsäkringspremier som uppbärs år 2008. De grunder för justering av premierna som anges i finansieringslagen kan fortfarande anses vara tillräckligt exakta och tillräckligt väl avgränsade på det sätt som lagstiftaren har avsett för att premierna efter 2008 fortsättningsvis skall kunna fastställas genom förordning.

I förslaget föreskrivs att arbetslöshetsförsäkringsfonden skall ha rätt att få identifieringsuppgifter om arbetstagare och arbetsgivare som omfattas av självriskpremie, upp-

gifter om erhållande av arbetslöshetsdagpenning och andra uppgifter som behövs i ett självriskpremieärende. Dessutom skall de bestämmelser i den stadfästa lagen som gäller lämnande av uppgifter i anslutning till ett självriskpremieärende förtydligas och preciseras. Enligt den stadfästa lagen skall arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten meddela arbetslöshetsförsäkringsfonden identifieringsuppgifter om arbetstagare och arbetsgivare som omfattas av självriskpremie, uppgifter om arbetstagarens arbetslöshetsdagpenning och andra uppgifter som är nödvändiga i självriskpremieärendet. Propositionen är till dessa delar av betydelse med tanke på 10 § 1 mom. i grundlagen. Till regleringen hänför sig till dessa delar i ljuset av grundlagsutskottets tidigare praxis inga problem, eftersom rätten att erhålla uppgifter med tanke på avgörandet och verkställandet av ärendet är begränsad till nödvändiga uppgifter och eftersom den personkrets som berörs har definierats precist och snävt. På erhållande, överlåtelse och hemlighållande av uppgifter tillämpas personuppgiftslagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, om inte annat följer av de föreslagna bestämmelserna.

I propositionen föreslås inte i förhållande till gällande lagstiftning sådana förändringar som har betydelse då förslaget bedöms med avseende på grundlagen. De föreslagna lagarna kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Det anses dock önskvärt att utlåtande i ärendet begärs av grundlagsutskottet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juli 1998 om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) 7, 14, 18 och 21 §, 22 g § 1 mom., 24, 24 a, 24 d och 25 §,
 av dem 7 § sådan den lyder i lag 1332/2004, 24, 24 a och 24 d § sådana de lyder i lag 1301/2002, 18 § sådan den lyder i lag 639/2001, i nämnda lag 1301/2002 och i lag 1001/2005, 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1181/2005 och 363/2006, 22 g § 1 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag samt 25 § sådan den lyder i nämnda lagar 1301/2002 och 363/2006 samt i lag 1091/2006, och
fogas till lagen nya 24 e och 26 c § som följer:

7 §

Förmåner som finansieras av arbetslöshetsförsäkringsfonden

Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för betalningen av den försäkringsavgift som avses i 182 § i lagen om pension för arbetstagarare (395/2006), av den avgift som avses i 133 § 2 mom. i lagen om statens pensioner (1295/2006), av det belopp som avses i 31 § i lönegarantilagen och i 29 § i lagen om lönegaranti för sjömän samt av det belopp som avses i 13 § i lagen om Utbildningsfonden.

14 §

Bestämmande av arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie består av grundpremie och tilläggsdagspremie. Tilläggsdagspremien bestäms så att den tillsammans med den i 8 a kap. avsedda självriskpremien räcker till för att täcka arbetsgivarens andel av de utgifter för tilläggsdagar som avses i 6 kap. 9 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Grundpre-

mien bestäms på basis av arbetslöshetsförsäkringsfondens övriga utgiftsposter.

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie bestäms på basis av företagets lönesumma så att

1) vid graderingen av grundpremien tillämpas vad som bestäms i 18 § 3 mom.,

2) tilläggsdagspremien bestäms så att den sjunker lineärt från fullt belopp till en fjärdedel då lönesumman växer från 1,5 miljoner euro till 24,0 miljoner euro.

I 24 och 24 a § bestäms om storleken av den självriskpremie som bestäms enligt lönesumman.

18 §

Arbetslöshetsförsäkringspremiernas belopp

Löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie för 2008 är 0,34 procent av lönen. Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie är graderad enligt det lönebelopp som arbetsgivaren betalar så att den år 2008 är 0,7 procent av lönen för ett lönebelopp upp till 1,5 miljoner euro och 2,9 procent för den överskjutande delen av lönebeloppet.

När arbetslöshetsförsäkringspremierna

fastställs beaktas inte de förändringar i finansieringsbehovet som föranleds av variationer i arbetslöshetsgraden till den del arbetslöshetsförsäkringsfondens konjunkturbuffert eller underskott understiger det maximibelopp som avses i 3 §.

Ändringarna i löntagares och arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremier skall fastställas så att de fördelar sig jämnt mellan arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Också självriskpremien beaktas i arbetsgivarens genomsnittliga premie. Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie skall graderas så att premien för ett lönebelopp upp till 1,5 miljoner euro fastställs till en fjärdedel uttryckt i fulla hundraedels procent av premien avrundat till närmaste fem hundraedelar för den del av lönebeloppet som överstiger 1,5 miljoner euro. Om arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie sammantagna är mindre än två procent, skall löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie dock fastställas till 15 procent av det ovan angivna sammanlagda premiebeloppet.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer årligen på förhand på ansökan av arbetslöshetsförsäkringsfonden beloppen av arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

Storleken av statens affärsverks arbetslöshetsförsäkringspremie fastställs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Med undantag från vad som bestäms i 3 mom. om minimibeloppet av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie kan löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie inte bestämmas till högre belopp än det som bestämts för det föregående året, om det i 3 mom. avsedda sammanlagda premiebeloppet som utgör jämförelsegrund sjunker under det belopp som bestämts för det föregående året.

21 §

Uppbörd och redovisning av premierna

De försäkringsanstalter som avses i 29 § i lagen om olycksfallsförsäkring uppbär hos arbetsgivaren arbetsgivares arbetslöshetsför-

säkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie på basis av lönesumman enligt 19 a § 1 mom. Arbetsgivaren svarar gentemot försäkringsanstalten även för betalningen av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

Försäkringsanstalten har rätt att uppbära förskott på arbetslöshetsförsäkringspremien för en försäkring som börjar från ingången av året eller under året. Den slutliga försäkringspremien bestäms kalenderårsvis. Om en försäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring upphör under kalenderåret, bestämmer försäkringsanstalten försäkringspremien för året i fråga. Om arbetsgivaren har gjort en anmälan enligt 22 d § 2 mom., skall försäkringsanstalten av arbetslöshetsförsäkringsfonden begära ett meddelande om nivån på arbetsgivarens arbetslöshetsförsäkringspremie. Arbetslöshetsförsäkringsfonden meddelar härvid den försäkringsanstalt som framställt begäran, och vid behov även andra försäkringsanstalter där arbetsgivaren har försäkringar enligt lagen om olycksfallsförsäkring, nivån på arbetslöshetsförsäkringspremierna. Försäkringsanstalten kan även annars av arbetslöshetsförsäkringsfonden begära ett meddelande om nivån på en arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie, om det är nödvändigt för att premierna skall kunna uppbäras i enlighet med lagen.

Intäkten av arbetslöshetsförsäkringspremierna jämte dröjsmålsräntor betalas till arbetslöshetsförsäkringsfonden. Bestämmelser om redovisningen av medlen samt om grunderna för ersättning för de kostnader som uppkommer för försäkringsanstalten på grund av debitering, uppbörd och redovisning finns i det av social- och hälsovårdsministeriet fastställda avtalet mellan arbetslöshetsförsäkringsfonden och Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund.

Statskontoret uppbär löntagares arbetslöshetsförsäkringspremier för den statsanställda personalen och arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremier hos statens affärsverk så som kontoret bestämmer och förmedlar de betalda medlen vidare till arbetslöshetsförsäkringsfonden så som bestäms i det av social- och hälsovårdsministeriet fastställda avtalet mellan Statskontoret och arbetslöshetsförsäkringsfonden.

Arbetslöshetsförsäkringsfonden kan avstå från att uppbära arbetslöshetsförsäkringspremie, om dess belopp är ringa.

22 g §

Teknisk anslutning

En försäkringsanstalt, Statskontoret och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund samt de som avses i 22 b § 2 mom., 24 d § och 24 e § 1 och 3 mom. har utöver vad som bestäms i 29 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet rätt att med hjälp av en teknisk anslutning lämna arbetslöshetsförsäkringsfonden de uppgifter som den med stöd av denna lag har rätt att få.

24 §

Betalningsskyldighet

I 12 § avsedd arbetsgivare vars lönesumma som utgör grund för arbetslöshetsförsäkringspremien under det år som föregår uppsägningsåret samt statens räkenskaps- eller affärsverk vars motsvarande lönesumma är minst 1,5 miljoner euro är skyldiga att betala självriskpremie för utkomstskyddet för arbetslösa, om

1) den arbetslöshet som beror på att anställningsförhållandet har sagts upp fortsätter så att personen i fråga blir berättigad till tilläggsdagar enligt 6 kap. 9 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, eller

2) den rätt till arbetslöshetsdagpenning för en år 1950 eller därefter född person som beror på att anställningsförhållandet sägs upp och som börjat efter uppnådd 60 års ålder fortsätter efter det att personen i fråga har fyllt 63 år eller han eller hon har börjat erhålla ålderspension efter att ha fyllt 62 år och arbetslöshetsdagpenningen har fortsatt ända till övergången till ålderspension.

Arbetsgivaren är inte skyldig att betala självriskpremie, om

1) anställningsförhållandet har upphört innan personen i fråga har fyllt 56 år,

2) anställningsförhållandet har varat mindre än tre år,

3) anställningsförhållandet har sagts upp enligt 7 kap. 2 § i arbetsavtalslagen (55/2001) eller hävts enligt 8 kap. 1 § i nämnda lag av andra än hälsomässiga orsaker som beror på arbetstagaren,

4) arbetstagaren efter att anställningsförhållandet upphört på nytt har uppfyllt det arbetsvillkor som avses i 5 kap. 3 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa i en anställning hos en annan arbetsgivare än den som ursprungligen sade upp arbetstagaren, eller

5) arbetstagaren har sagt upp sig på eget initiativ och utan arbetsgivarens medverkan.

Vad som bestäms om anställningsförhållanden i 1 och 2 mom. tillämpas också på tjänsteförhållanden.

Om den uppenbara avsikten med ett företagsarrangemang har varit att kringgå bestämmelserna om självriskpremie, kan arbetslöshetsförsäkringsfonden fastställa premien enligt det läge som gällde före ovan nämnda arrangemang. En arbetsgivare som genomfört företagsarrangemang skall uppvisa en utredning över att arrangemanget inte har vidtagits för att företaget skall befrias från självriskpremien. Om en sådan utredning inte uppvisas, skall arbetslöshetsförsäkringsfonden fastställa en premie.

24 a §

Självriskpremiens belopp

I de fall som avses i 24 § 1 mom. 1 punkten utgörs grunden för självriskpremien av det belopp motsvarande förmånsutgiften som skulle betalas till den uppsagda arbetstagaren till ett belopp motsvarande den inkomstrelaterade dagpenningen från det att hans eller hennes rätt till tilläggsdagar börjar tills han eller hon fyller 63 år, dock minst ett belopp som motsvarar förmånsutgiften för ett år.

I de fall som avses i 24 § 1 mom. 2 punkten utgörs grunden för självriskpremien av det belopp som motsvarar förmånsutgiften enligt den inkomstrelaterade dagpenningen för den tid arbetslöshetsförmån har betalats till den uppsagda arbetstagaren från anställningsförhållandets slut tills han eller hon fyller 63 år.

Full självriskpremie är 80 procent av den förmånsutgift som avses i 1 och 2 mom. Full självriskpremie uppbärs om företagets löne-

summa enligt 24 § 1 mom. är minst 24,0 miljoner euro. Om lönesumman är mindre, sjunker självriskpremien lineärt så att ingen självriskpremie uppbärs om lönesumman är högst 1,5 miljoner euro.

24 d §

Rätt att erhålla uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter har arbetslöshetsförsäkringsfonden och en besvärinstans enligt denna lag rätt att utan avgift för fastställande och verkställande av den betalningsskyldighet som föreskrivs i 24 § få nödvändiga uppgifter om arbetsgivaren och arbetstagaren av

1) statliga och kommunala myndigheter samt andra offentligt rättsliga sammanslutningar,

2) Pensionsskyddscentralen, pensions- och försäkringsanstalter samt pensionsstiftelser,

3) arbetslöshetskassor och arbetsplatskassor, samt

4) arbetsgivare.

Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassorna har sådan rätt som avses i 1 mom. att av arbetsgivaren få de uppgifter som är nödvändiga för att fullgöra den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 24 e §.

24 e §

Skyldighet att lämna uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om erhållande och utlämnande av uppgifter är arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten skyldiga att utan avgift till arbetslöshetsförsäkringsfonden lämna följande uppgifter om de personer som avses i 24 §:

1) arbetstagarens identifieringsuppgifter,

2) uppgifter om de anställningsförhållanden som inräknas i arbetsvillkoret och arbetsgivarnas identifieringsuppgifter i fråga om dem,

3) uppgifter om arbetslöshetsdagpenning, samt

4) övriga uppgifter som är nödvändiga för fastställande och verkställande av den betalningsskyldighet som föreskrivs i 24 §.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som nämns i 1 mom. samt hur och när de skall överlämnas.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om utlämnande av uppgifter skall Försäkringsinspektionen och Folkpensionsanstalten före utgången av mars och september till arbetslöshetsförsäkringsfonden lämna uppgifter om de personer vars rätt till tilläggsdagar har börjat under föregående sex månader på så sätt att av uppgifterna framgår arbetstagarens personbeteckning och andra identifieringsuppgifter. Arbetslöshetsförsäkringsfonden har för skötseln av den uppgift som anges i 10 § 2 mom. rätt att sammanställa och använda de uppgifter som den fått på detta sätt. Den sammanställda informationen kan sparas tills ovan nämnda uppgift har utförts.

25 §

Ändringssökande

Besvär kan anföras över debitering av arbetsgivares och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremier och förskott på dessa med iakttagande av 53 a § 3 och 11 mom. samt 53 b § 1 mom. i lagen om olycksfallsförsäkring.

Den som är missnöjd med arbetslöshetsförsäkringsfondens beslut om självriskpremie får söka ändring hos besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden och den som är missnöjd med besvärsnämndens beslut får söka ändring hos försäkringsdomstolen. Ändring i försäkringsdomstolens beslut får inte sökas genom besvär.

I fråga om sökande av ändring iakttagas i tillämpliga delar 12 och 12 a kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

26 c §

Justering av lönesummornas gränser med lönekoeficienten

De lönesummor som nämns i 14 § 2 mom., 18 § 2 mom., 24 § 1 mom. och 24 a §

3 mom. justeras årligen med den lönekoef-
ficient som anges i 96 § 1 mom. i lagen om
pension för arbetstagare. Lönesummorna
motsvarar år 2004 värdet ett (1,000) för lö-
nekoeficienten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Lagens 24, 24 a och 24 e § träder dock i kraft
den 1 januari 2009 och 14 § den 1 januari
2011.

Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

2.

Lag**om ändring av en lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 december 2002 om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (1301/2002) 14 § och
ändras 1 mom. i ikraftträdandebestämmelsen, sådant det lyder i lag 1366/2003, som följer:

_____	den 1 januari 2011. Lagens 24 och 24 a—
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.	24 d § träder i kraft den 1 januari 2009.
Lagens 12, 13 och 15 § träder i kraft den 1	_____
januari 2004, dock så att 13 § tillämpas från	Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 21 september 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

1.

Lag**om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juli 1998 om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) 7, 14, 18 och 21 §, 22 g § 1 mom., 24, 24 a, 24 d och 25 §,
av dem 7 § sådan den lyder i lag 1332/2004, 24, 24 a och 24 d § sådana de lyder i lag 1301/2002, 18 § sådan den lyder i lag 639/2001, i nämnda lag 1301/2002 och i lag 1001/2005, 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1181/2005 och 363/2006, 22 g § 1 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag samt 25 § sådan den lyder i nämnda lagar 1301/2002 och 363/2006 samt i lag 1091/2006, och
fogas till lagen nya 24 e och 26 c § som följer:

Gällande lydelse

7 §

Förmåner som finansieras av arbetslöshetsförsäkringsfonden

Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för betalningen av den försäkringspremie som avses i 12 c § i lagen om pension för arbetstagare (395/1961), av den premie som avses i 3 § i lagen om statens pensionsfond (1372/1989), av det belopp som avses i 31 § i lönegarantilagen och i 29 § i lagen om lönegaranti för sjömän samt av det belopp som avses i 13 § i lagen om Utbildningsfonden.

14 §

Bestämmande av arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie är graderad enligt den lönesumma som företaget betalar.

Arbetslöshetsförsäkringspremien för en sådan delägare i ett företag som avses i 1 a § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa skall bestämmas så att den motsvarar finansieringen av de förmåner till vilka delägarna är berättigade.

Föreslagen lydelse

7 §

Förmåner som finansieras av arbetslöshetsförsäkringsfonden

Arbetslöshetsförsäkringsfonden svarar för betalningen av den försäkringsavgift som avses i 182 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006), av den avgift som avses i 133 § 2 mom. i lagen om statens pensioner (1295/2006), av det belopp som avses i 31 § i lönegarantilagen och i 29 § i lagen om lönegaranti för sjömän samt av det belopp som avses i 13 § i lagen om Utbildningsfonden.

14 §

Bestämmande av arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie består av grundpremie och tilläggsdagspremie. Tilläggsdagspremien bestäms så att den tillsammans med den i 8 a kap. avsedda självriskpremien räcker till för att täcka arbetsgivarens andel av de utgifter för tilläggsdagar som avses i 6 kap. 9 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Grundpremien bestäms på basis av arbets-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

löshetsförsäkringsfondens övriga utgiftsposter.

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie bestäms på basis av företagets lönesumma så att

1) vid graderingen av grundpremien tillämpas vad som bestäms i 18 § 3 mom.,

2) tilläggsdagspremien bestäms så att den sjunker lineärt från fullt belopp till en fjärdedel då lönesumman växer från 1,5 miljoner euro till 24,0 miljoner euro.

I 24 och 24 a § bestäms om storleken av den självriskpremie som bestäms enligt lönesumman.

18 §

Arbetslöshetsförsäkringspremiernas belopp

Löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie för 2006 är 0,58 procent av lönen. Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie är graderad enligt det lönebelopp som arbetsgivaren betalar så att den år 2006 är 0,75 procent av lönen för ett lönebelopp upp till 840 940 euro och 2,95 procent för den överskjutande delen av lönebeloppet.

När arbetslöshetsförsäkringspremierna fastställs *efter 2006* beaktas inte de förändringar i finansieringsbehovet som föranleds av variationer i arbetslösheten till den del arbetslöshetsförsäkringsfondens konjunkturbuffert eller underskott understiger maximibeloppet i 3 §.

Ändringarna i löntagares och arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie skall fastställas så att de fördelar sig jämnt mellan arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie skall graderas så att premien för ett lönebelopp upp till 840 940 euro fastställs till en fjärdedel uttryckt i fulla hundraedels procent av premien avrundat till närmaste fem hundraedelar för den del av lönebeloppet som överstiger 840 940 euro. Om arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie sammantagna är mindre än två procent, skall löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie dock fastställas till 15 procent

18 §

Arbetslöshetsförsäkringspremiernas belopp

Löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie för 2008 är 0,34 procent av lönen. Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie är graderad enligt det lönebelopp som arbetsgivaren betalar så att den år 2008 är 0,7 procent av lönen för ett lönebelopp upp till 1,5 miljoner euro och 2,9 procent för den överskjutande delen av lönebeloppet.

När arbetslöshetsförsäkringspremierna fastställs beaktas inte de förändringar i finansieringsbehovet som föranleds av variationer i arbetslöshetsgraden till den del arbetslöshetsförsäkringsfondens konjunkturbuffert eller underskott understiger det maximibelopp som avses i 3 §.

Ändringarna i löntagares och arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremier skall fastställas så att de fördelar sig jämnt mellan arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. *Också självriskpremien beaktas i arbetsgivarens genomsnittliga premie.* Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie skall graderas så att premien för ett lönebelopp upp till 1,5 miljoner euro fastställs till en fjärdedel uttryckt i fulla hundraedels procent av premien avrundat till närmaste fem hundraedelar för den del av lönebeloppet som överstiger 1,5 miljoner euro. Om arbetsgivares genomsnittliga arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie sammantagna är mindre än två

av det ovan angivna sammanlagda premiebeloppet.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer årligen på förhand på ansökan av arbetslöshetsförsäkringsfonden beloppen av arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

Storleken av statens affärsverks arbetslöshetsförsäkringspremie fastställs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Med undantag från vad som bestäms i 3 mom. om minimibeloppet av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie kan löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie inte bestämmas till högre belopp än det som bestämts för det föregående året, om det i nämnda 3 mom. avsedda sammanlagda premiebeloppet som utgör jämförelsegrund sjunker under det belopp som bestämts för det föregående året.

21 §

Uppbörd och redovisning av premierna

De försäkringsanstalter som avses i 29 § i lagen om olycksfallsförsäkring uppbär hos arbetsgivaren arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie på basis av lönesumman enligt 19 a § 1 mom. Arbetsgivaren svarar gentemot försäkringsanstalten även för betalningen av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

Försäkringsanstalten har rätt att uppbära förskott på arbetslöshetsförsäkringspremien för en försäkring som börjar från ingången av året eller under året. Den slutliga försäkringspremien bestäms kalenderårsvis. Försäkringsanstalten bestämmer försäkringspremien för den tid som gått av ett kalenderår, om en försäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring upphör under kalenderåret. Om arbetsgivaren har gjort en anmälan enligt 22 d § 2 mom., skall försäkringsanstalten av arbetslöshetsförsäkrings-

procent, skall löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie dock fastställas till 15 procent av det ovan angivna sammanlagda premiebeloppet.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer årligen på förhand på ansökan av arbetslöshetsförsäkringsfonden beloppen av arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

Storleken av statens affärsverks arbetslöshetsförsäkringspremie fastställs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Med undantag från vad som bestäms i 3 mom. om minimibeloppet av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie kan löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie inte bestämmas till högre belopp än det som bestämts för det föregående året, om det i 3 mom. avsedda sammanlagda premiebeloppet som utgör jämförelsegrund sjunker under det belopp som bestämts för det föregående året.

21 §

Uppbörd och redovisning av premierna

De försäkringsanstalter som avses i 29 § i lagen om olycksfallsförsäkring uppbär hos arbetsgivaren arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie på basis av lönesumman enligt 19 a § 1 mom. Arbetsgivaren svarar gentemot försäkringsanstalten även för betalningen av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.

Försäkringsanstalten har rätt att uppbära förskott på arbetslöshetsförsäkringspremien för en försäkring som börjar från ingången av året eller under året. Den slutliga försäkringspremien bestäms kalenderårsvis. *Om en försäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring upphör under kalenderåret, bestämmer försäkringsanstalten försäkringspremien för året i fråga.* Om arbetsgivaren har gjort en anmälan enligt 22 d § 2 mom., skall försäkringsanstalten av arbetslöshetsförsäkringsfonden begära ett meddelande

Gällande lydelse

fonden begära ett meddelande om nivån på arbetsgivarens arbetslöshetsförsäkringspremie. Arbetslöshetsförsäkringsfonden meddelar härvid den försäkringsanstalt som framställt begäran, och vid behov även andra försäkringsanstalter där arbetsgivaren har försäkringar enligt lagen om olycksfallsförsäkring, nivån på arbetslöshetsförsäkringspremierna. Försäkringsanstalten kan även annars av arbetslöshetsförsäkringsfonden begära ett meddelande om nivån på en arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie, om det är nödvändigt för att premierna skall kunna uppbäras i enlighet med lagen.

Intäkten av arbetslöshetsförsäkringspremierna jämte dröjsmålsräntor betalas till arbetslöshetsförsäkringsfonden. I fråga om redovisningen av medlen samt grunderna för debitering, uppbörd och redovisning gäller vad som bestäms i det av vederbörande ministerium fastställda avtalet mellan arbetslöshetsförsäkringsfonden och Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund.

Statskontoret uppbär löntagares arbetslöshetsförsäkringspremier för den statsanställda personalen och arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremierna hos statens affärsverk så som kontoret bestämmer och förmedlar de betalda medlen vidare till arbetslöshetsförsäkringsfonden så som bestäms i det av vederbörande ministerium fastställda avtalet mellan statskontoret och arbetslöshetsförsäkringsfonden.

Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

22 g §

Teknisk anslutning

En försäkringsanstalt, Statskontoret och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund samt de som avses i 22 b § 2 mom. har utöver vad som bestäms i 29 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet rätt att med hjälp av en teknisk anslutning lämna arbetslöshetsförsäkringsfonden

Föreslagen lydelse

om nivån på arbetsgivarens arbetslöshetsförsäkringspremie. Arbetslöshetsförsäkringsfonden meddelar härvid den försäkringsanstalt som framställt begäran, och vid behov även andra försäkringsanstalter där arbetsgivaren har försäkringar enligt lagen om olycksfallsförsäkring, nivån på arbetslöshetsförsäkringspremierna. Försäkringsanstalten kan även annars av arbetslöshetsförsäkringsfonden begära ett meddelande om nivån på en arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie, om det är nödvändigt för att premierna skall kunna uppbäras i enlighet med lagen.

Intäkten av arbetslöshetsförsäkringspremierna jämte dröjsmålsräntor betalas till arbetslöshetsförsäkringsfonden. Bestämmelser om redovisningen av medlen samt om grunderna för ersättning för de kostnader som uppkommer för försäkringsanstalten på grund av debitering, uppbörd och redovisning finns i det av social- och hälsovårdsministeriet fastställda avtalet mellan arbetslöshetsförsäkringsfonden och Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund.

Statskontoret uppbär löntagares arbetslöshetsförsäkringspremier för den statsanställda personalen och arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremier hos statens affärsverk så som kontoret bestämmer och förmedlar de betalda medlen vidare till arbetslöshetsförsäkringsfonden så som bestäms i det av social- och hälsovårdsministeriet fastställda avtalet mellan Statskontoret och arbetslöshetsförsäkringsfonden.

Arbetslöshetsförsäkringsfonden kan avstå från att uppbära arbetslöshetsförsäkringspremie, om dess belopp är ringa.

22 g §

Teknisk anslutning

En försäkringsanstalt, Statskontoret och Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund samt de som avses i 22 b § 2 mom., 24 d § och 24 e § 1 och 3 mom. har utöver vad som bestäms i 29 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet rätt att med hjälp av en teknisk anslutning lämna

de uppgifter som den med stöd av denna lag har rätt att få.

arbetslöshetsförsäkringsfonden de uppgifter som den med stöd av denna lag har rätt att få.

24 §

Betalningsskyldighet

I 12 § avsedd arbetsgivare vars lönesumma som utgör grund för arbetslöshetsförsäkringspremien under det år som föregår uppsägningsåret samt statens räkenskaps- eller affärsverk vars motsvarande lönesumma är minst 1,3 miljoner euro är skyldiga att betala självriskpremie för utkomstskyddet för arbetslösa, om

1) den arbetslöshet som beror på att anställnings- eller tjänsteförhållandet har sagts upp fortsätter så att personen ifråga blir berättigad till tilläggsdagar enligt 6 kap. 9 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa, eller

2) den rätt till arbetslöshetsdagpenning för en år 1950 eller därefter född person som beror på att anställnings- eller tjänsteförhållandet sägs upp och som börjat efter uppnådd 60 års ålder fortsätter efter det att personen ifråga har fyllt 63 år eller han eller hon har börjat erhålla ålderspension efter att ha fyllt 62 år och arbetslöshetsdagpenningen har fortsatt ända till övergången till ålderspension.

Arbetsgivaren är inte skyldig att betala självriskpremie, om

1) anställningsförhållandet har börjat efter den dag då den försäkrade fyllt 50 år och har varat mindre än tre år, eller

2) anställningsförhållandet har sagts upp enligt 7 kap. 2 § arbetsavtalslagen (55/2001) eller hävts enligt 8 kap. 1 § i nämnda lag av andra än hälsomässiga orsaker som beror på arbetstagaren, eller

3) arbetstagaren har sagt upp sig på eget

24 §

Betalningsskyldighet

I 12 § avsedd arbetsgivare vars lönesumma som utgör grund för arbetslöshetsförsäkringspremien under det år som föregår uppsägningsåret samt statens räkenskaps- eller affärsverk vars motsvarande lönesumma är minst 1,5 miljoner euro är skyldiga att betala självriskpremie för utkomstskyddet för arbetslösa, om

1) den arbetslöshet som beror på att anställningsförhållandet har sagts upp fortsätter så att personen i fråga blir berättigad till tilläggsdagar enligt 6 kap. 9 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, eller

2) den rätt till arbetslöshetsdagpenning för en år 1950 eller därefter född person som beror på att anställningsförhållandet sägs upp och som börjat efter uppnådd 60 års ålder fortsätter efter det att personen i fråga har fyllt 63 år eller han eller hon har börjat erhålla ålderspension efter att ha fyllt 62 år och arbetslöshetsdagpenningen har fortsatt ända till övergången till ålderspension.

Arbetsgivaren är inte skyldig att betala självriskpremie, om

1) *anställningsförhållandet har upphört innan personen i fråga har fyllt 56 år,*

2) *anställningsförhållandet har varat mindre än tre år,*

3) anställningsförhållandet har sagts upp enligt 7 kap. 2 § i arbetsavtalslagen (55/2001) eller hävts enligt 8 kap. 1 § i nämnda lag av andra än hälsomässiga orsaker som beror på arbetstagaren,

4) *arbetstagaren efter att anställningsförhållandet upphört på nytt har uppfyllt det arbetsvillkor som avses i 5 kap. 3 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa i en anställning hos en annan arbetsgivare än den som ursprungligen sade upp arbetstagaren, eller*

5) arbetstagaren har sagt upp sig på eget

Gällande lydelse

initiativ och utan arbetsgivarens medverkan.

Om den uppenbara avsikten med ett företagsarrangemang har varit att kringgå bestämmelserna om självriskpremie, kan arbetslöshetsförsäkringsfonden fastställa premien enligt det läge som gällde före ovan nämnda arrangemang.

24 a §

Självriskpremiens belopp

I de fall som avses i 24 § 1 mom. 1 punkten utgörs grunden för självriskpremien av det belopp motsvarande förmånsutgiften som skulle betalas till den uppsagda arbetstagaren till ett belopp motsvarande den inkomstrelaterade dagpenningen från det att tilläggsdagarna börjar tills han eller hon fyller 63 år, dock minst ett belopp som motsvarar förmånsutgiften för ett år.

I de fall som avses i 24 § 1 mom. 2 punkten utgörs grunden för självriskpremien av det belopp som motsvarar förmånsutgiften enligt den inkomstrelaterade dagpenningen för den tid arbetslöshetsförmån har betalats till den uppsagda arbetstagaren från anställningsförhållandets slut tills han eller hon fyller 63 år.

Full självriskpremie är 80 procent av den förmånsutgift som avses i 1 och 2 mom. Full självriskpremie uppbärs, om företagets lönesumma enligt 24 § 1 mom. är minst 20,8 miljoner euro. Om lönesumman är mindre, sjunker självriskpremien lineärt så att ingen självriskpremie uppbärs, om lönesumman är högst 1,3 miljoner euro.

Föreslagen lydelse

initiativ och utan arbetsgivarens medverkan.

Vad som bestäms om anställningsförhållanden i 1 och 2 mom. tillämpas också på tjänsteförhållanden.

Om den uppenbara avsikten med ett företagsarrangemang har varit att kringgå bestämmelserna om självriskpremie, kan arbetslöshetsförsäkringsfonden fastställa premien enligt det läge som gällde före ovan nämnda arrangemang. *En arbetsgivare som genomfört företagsarrangemang skall uppvisa en utredning över att arrangemanget inte har vidtagits för att företaget skall befrias från självriskpremien. Om en sådan utredning inte uppvisas, skall arbetslöshetsförsäkringsfonden fastställa en premie.*

24 a §

Självriskpremiens belopp

I de fall som avses i 24 § 1 mom. 1 punkten utgörs grunden för självriskpremien av det belopp motsvarande förmånsutgiften som skulle betalas till den uppsagda arbetstagaren till ett belopp motsvarande den inkomstrelaterade dagpenningen från det att *hans eller hennes rätt till* tilläggsdagar börjar tills han eller hon fyller 63 år, dock minst ett belopp som motsvarar förmånsutgiften för ett år.

I de fall som avses i 24 § 1 mom. 2 punkten utgörs grunden för självriskpremien av det belopp som motsvarar förmånsutgiften enligt den inkomstrelaterade dagpenningen för den tid arbetslöshetsförmån har betalats till den uppsagda arbetstagaren från anställningsförhållandets slut tills han eller hon fyller 63 år.

Full självriskpremie är 80 procent av den förmånsutgift som avses i 1 och 2 mom. Full självriskpremie uppbärs om företagets lönesumma enligt 24 § 1 mom. är minst 24,0 miljoner euro. Om lönesumman är mindre, sjunker självriskpremien lineärt så att ingen självriskpremie uppbärs om lönesumman är högst 1,5 miljoner euro.

24 d §

Rätt att erhålla uppgifter

Då rätten till tilläggsdagar börjar enligt 6 kap. 9 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller då en i 24 § 1 mom. 2 punkten avsedd person har fyllt 63 år och utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att erhålla och att lämna ut uppgifter är arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten skyldiga att utan avgift till arbetslöshetsförsäkringsfonden meddela de uppgifter som är nödvändiga för att fastställa självriskutgiften. Sådana uppgifter är

1) personbeteckning och andra identifieringsuppgifter,

2) den kalkylerade betalningstiden för tilläggsdagar som beräknas från personens i fråga första tilläggsdag till 63 års ålder, eller antalet arbetslöshetsförmånsdagar som betalats till en i 24 § 1 mom. 2 punkten avsedd person,

3) storleken av den inkomstrelaterade dagpenning som betalas till personen i fråga,

4) i fråga om personer som erhåller grunddagpenning, de perioder som inräknas i arbetsvillkoret och löneuppgifterna för motsvarande perioder,

5) de uppgifter om anställningsförhållandet som dagpenningbetalaren har i fråga om arbete som uppfyller arbetsvillkoret, och

6) den tidsperiod utan ersättning som enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa har påförts personen i fråga då tiden för arbetslöshetsdagpenning börjar och förvägrande av dagpenning på grund av ekonomisk förmån som erhållits av arbetsgivaren.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att erhålla uppgifter skall Försäkringsinspektionen och Folkpensionsanstalten inom utgången av mars och september till arbetslöshetsförsäkringsfonden meddela uppgifter om de personer som under de förflutna sex månaderna övergått till tilläggsdagar.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att erhålla uppgifter har arbetslöshetsförsäkrings-

24 d §

Rätt att erhålla uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter har arbetslöshetsförsäkringsfonden och en besvärinstans enligt denna lag rätt att utan avgift för fastställande och verkställande av den betalningskyldighet som föreskrivs i 24 § få nödvändiga uppgifter om arbetsgivaren och arbetstagaren av

1) statliga och kommunala myndigheter samt andra offentligrättsliga sammanslutningar,

2) Pensionsskyddscentralen, pensions- och försäkringsanstalter samt pensionsstiftelser,

3) arbetslöshetskassor och arbetsplatskassor, samt

4) arbetsgivare.

Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassorna har sådan rätt som avses i 1 mom. att av arbetsgivaren få de uppgifter som är nödvändiga för att fullgöra den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 24 e §.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

fonden och de i denna lag avsedda besvärinstanserna rätt att på begäran och utan avgift av arbetsgivarna erhålla de uppgifter om anställningsförhållandet som behövs för att bestämma självriskpremien. Sådana uppgifter är utredningar i samband med de uppgifter som avses i 1 mom. 5 och 6 punkten, uppgifter om storleken av arbetsgivarens lönesumma av de försäkringsanstalter som avses i 29 § lagen om olycksfallsförsäkring och uppgifter om tjänstgöringsförhållandet av pensionsskyddscentralen.

24 e §

Skyldighet att lämna uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om erhållande och utlämnande av uppgifter är arbetslöshetskassorna och Folkpensionsanstalten skyldiga att utan avgift till arbetslöshetsförsäkringsfonden lämna följande uppgifter om de personer som avses i 24 §:

- 1) arbetstagarens identifieringsuppgifter,*
- 2) uppgifter om de anställningsförhållanden som inräknas i arbetsvillkoret och arbetsgivarnas identifieringsuppgifter i fråga om dem,*
- 3) uppgifter om arbetslöshetsdagpenning, samt*
- 4) övriga uppgifter som är nödvändiga för fastställande och verkställande av den betalningsskyldighet som föreskrivs i 24 §.*

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som nämns i 1 mom. samt hur och när de skall överlämnas.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om utlämnande av uppgifter skall Försäkringsinspektionen och Folkpensionsanstalten före utgången av mars och september till arbetslöshetsförsäkringsfonden lämna uppgifter om de personer vars rätt till tilläggsdagrar har börjat under föregående sex månader på så sätt att av uppgifterna framgår arbetstagarens personbeteckning och andra identifieringsuppgifter. Arbetslöshetsförsäkringsfonden har för skötseln av den uppgift som anges i 10 § 2 mom. rätt att

sammanställa och använda de uppgifter som den fått på detta sätt. Den sammanställda informationen kan sparas tills ovan nämnda uppgift har utförts.

25 §

Ändringssökande

Besvär kan anföras över debitering av arbetsgivares och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie och förskott på premien med iakttagande av 53 a § 3 och 11 mom. samt 53 b § 1 mom. i lagen om olycksfallsförsäkring.

Den som är missnöjd med arbetslöshetsförsäkringsfondens beslut om självriskpremie får söka ändring hos besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden och den som är missnöjd med besvärsnämndens beslut får söka ändring hos försäkringsdomstolen. Ändring i försäkringsdomstolens beslut får inte sökas genom besvär.

I fråga om sökande av ändring iaktas i tillämpliga delar 12 kap. lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

25 §

Ändringssökande

Besvär kan anföras över debitering av arbetsgivares och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremier och förskott på dessa med iakttagande av 53 a § 3 och 11 mom. samt 53 b § 1 mom. i lagen om olycksfallsförsäkring.

Den som är missnöjd med arbetslöshetsförsäkringsfondens beslut om självriskpremie får söka ändring hos besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden och den som är missnöjd med besvärsnämndens beslut får söka ändring hos försäkringsdomstolen. Ändring i försäkringsdomstolens beslut får inte sökas genom besvär.

I fråga om sökande av ändring iaktas i tillämpliga delar 12 och 12 a kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

26 c §

Justering av lönesummornas gränser med lönekoeficienten

De lönesummor som nämns i 14 § 2 mom., 18 § 2 mom., 24 § 1 mom. och 24 a § 3 mom. justeras årligen med den lönekoeficient som anges i 96 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare. Lönesummorna motsvarar år 2004 värdet ett (1,000) för lönekoeficienten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Lagens 24, 24 a och 24 e § träder dock i kraft den 1 januari 2009 och 14 § den 1 januari 2011.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av en lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 december 2002 om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (1301/2002) 14 § och
ändras 1 mom. i ikraftträdandebestämmelsen, sådant det lyder i lag 1366/2003, som följer:

Gällandel lydese

Föreslagen lydelse

14 §

Bestämmande av arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie består av grundpremie och tilläggsdagspremie. Tilläggsdagspremien bestäms så att den tillsammans med den i 8 a kap. avsedda självriskpremien räcker till för att täcka arbetsgivarens andel av de utgifter för tilläggsdagar som avses i 6 kap. 9 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Grundpremien bestäms på basis av arbetslöshetsförsäkringsfondens övriga utgiftsposter. Också självriskpremien beaktas i arbetsgivarens genomsnittliga premie.

(upphävs)

Arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie bestäms på basis av företagets lönesumma så att

1) vid graderingen av grundpremien tillämpas vad som bestäms i 18 § 3 mom.,

2) tilläggsdagspremien bestäms så att den sjunker lineärt från fullt belopp till en fjärdedel då lönesumman växer från 1,3 miljoner euro till 20,8 miljoner euro.

I 24 och 24 a § bestäms om storleken av den självriskpremie som bestäms enligt lönesumman.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Lagens 12, 13 och 15 § träder i kraft den 1 januari 2004, dock så att 13 § tillämpas från den 1 januari 2008. *Lagens 14 § träder i kraft den 1 januari 2008.* Lagens 24 och 24 a—24 d § träder i kraft den 1 januari 2009.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Lagens 12, 13 och 15 § träder i kraft den 1 januari 2004, dock så att 13 § tillämpas från den 1 januari 2011. Lagens 24 och 24 a—24 d § träder i kraft den 1 januari 2009.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.
